

- 3) Czy powyższy wyrok Trybunału należy interpretować w ten sposób, że [poza] tym, co jest wskazane dla kapitału, reguluje on również kwestię, czy uregulowanie państwa członkowskiego, które przewiduje prawo konsumentów do otrzymania w umowie kredytu konsumenckiego informacji dotyczących kwoty, liczby i terminów zapłaty odsetek i kosztów, wykracza poza zakres dyrektywy 2008/48? Jeżeli wyrok dotyczy także odsetek i kosztów, to czy podział spłaty odsetek i kosztów w formie innej niż tabela spłat również wykracza poza zakres owej dyrektywy, a w szczególności jej art. 10 ust. 2 lit. j)?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 9 listopada 2016 r., Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842).

⁽²⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego (Dz.U. 1987, L 42, s. 48).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 24 maja 2018 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / J. i in.**

(Sprawa C-341/18)

(2018/C 294/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga strona postępowania: J. i in.

Przy udziale: C., H. i in.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽¹⁾ z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, który wjechał wcześniej do strefy Schengen na przykład przez międzynarodowy port lotniczy, wyjeżdża w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen, gdy tylko w charakterze marynarza zaokrętuje się na statku znajdującym się już w porcie morskim stanowiącym granicę zewnętrzną, niezależnie od tego, czy, a jeśli tak, kiedy opuści on port morski na tym statku? Czy też, aby można było mówić o wyjeździe, należy najpierw ustalić, że marynarz opuści port morski na danym statku morskim, a jeśli tak, czy obowiązuje wówczas termin końcowy, w którym musi nastąpić wypłynięcie i kiedy w takiej sytuacji należy umieścić stempel wyjazdowy? Czy może jeszcze inny moment, ewentualnie uzależniony od innych warunków, powinien oznaczać „wyjazd”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. 2016, L 77, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Gent (Belgia)
w dniu 25 maja 2018 r. – ISS Facility Services NV / Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Sprawa C-344/18)

(2018/C 294/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: ISS Facility Services NV

Druga strona postępowania: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE⁽¹⁾ z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy interpretować w ten sposób, że w przypadku jednoczesnego przejęcia różnych części przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy, które zostają przejęte przez kilku przejmujących, prawa i obowiązki wynikające z istniejącej w momencie przejęcia umowy o pracę zawartej z pracownikiem zatrudnionym w każdej z przejmowanych części, przechodzą na każdego przejmującego odpowiednio do zakresu zatrudnienia tego pracownika w poszczególnych częściach przedsiębiorstwa przejętych przez danego przejmującego,

czy też przedmiotowe prawa i obowiązki w całości przechodzą na przejmującego tą część przedsiębiorstwa, w której pracownik ten głównie wykonywał pracę,

czy też, jeżeli przepisów dyrektywy nie należy interpretować w żaden z powyższych sposobów, to prawa i obowiązki wynikające z umowy o pracę zawartej z tym pracownikiem nie przechodzą na żadnego przejmującego i czy w ten sposób należy interpretować te przepisy w przypadku, gdy nie da się określić zakresu zatrudnienia pracownika osobno dla każdej przejmowanej części przedsiębiorstwa?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 82, s. 16

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 29 maja 2018 r. – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice / Agenzia
per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)**

(Sprawa C-348/18)

(2018/C 294/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Druga strona postępowania: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3950/92⁽¹⁾ należy interpretować – także w świetle uzasadnienia dokonanego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 5 maja 2011 r. w sprawach połączonych C-230/09 i C-231/09 w odniesieniu do art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1788/2003/WE⁽²⁾ – w ten sposób, że ponowny przydział niewykorzystanej części krajowej ilości referencyjnej przeznaczonej na dostawę może zostać dokonany zgodnie z obiektywnymi kryteriami pierwszeństwa ustalonymi przez państwa członkowskie, czy też należy go interpretować w ten sposób, że ten etap wyrównania ma być podporządkowany wyłącznemu kryterium proporcjonalności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiające opłatę dodatkową w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 405, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 270, s. 123).